

Arrestnummer
C1 1643 / 2025
Repertoriumnummer
2025 / 4134
Datum van uitspraak
12 december 2025
Notitienummer griffie
Notitienummer parket-generaal
2025/PGG/854 2025/VJ11/401

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

2025/PGG/854 - 2025/VJ11/401

Not.nr. BG63.L1.015127/23

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

1. nr. _____, (RRN _____),
met Marokkaanse nationaliteit,
geboren _____,
wonende te _____,
- beklaagde -

verdacht van:

A. Nagelaten te hebben de nodige maatregelen te nemen om het dier dat hij hield, verzorgde of te verzorgen had, een in overeenstemming met zijn aard, zijn fysiologische en ethologische behoeften, zijn gezondheidstoestand en zijn graad van ontwikkeling, aanpassing of domesticatie, aangepaste voeding, verzorging en huisvesting te verschaffen, namelijk:

(art. 4, § 1 en 36, 3° wet 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren)

A.1 te op 10 augustus 2023

door het langdurig huisvesten van een hond van het ras Duitse herder in een kennel vol uitwerpselen, waarvan sommige reeds beschimmeld waren, zonder voeder en drinkwater;

A.2 te op 2 oktober 2023

door het langdurig huisvesten van een hond van het ras Duitse herder in een kennel vol uitwerpselen, waarbij de hond zich kon kwetsen aan de ijzerdraad die de kennel dicht moest houden, waarbij er enkel vuil groen drinkwater en een klein bakje met wat korrels voorhanden was en waarbij de hond klitten had achter de oren.

* * * *

1.1 De rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Ieper, kamer I.15, besliste bij vonnis van 21 november 2024 bij verstek als volgt:

"OP STRAFGEBIED

Verklaart de tenlasteleggingen A1 en A2 in hoofde van

BEWEZEN.

Veroordeelt voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen samen, tot een **GELDBOETE van 60,00 euro**, verhoogd met 70 opdecimes en gebracht op 480,00 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 8 dagen.

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van het vonnis wat betreft de uitgesproken GELDBOETE zal worden **uitgesteld** voor een termijn van **3 jaar** te rekenen vanaf heden, doch slechts voor een gedeelte van **30,00 euro**, verhoogd met 70 opdecimes en gebracht op 240,00 euro.

Bijdragen en kosten

Veroordeelt tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal **200,00 euro**, zijnde de som van 1 maal 25 euro verhoogd met 70 opdecimes, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders;
- een bijdrage van **24,00 euro** aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand;
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt **58,90 euro**;
- de kosten van het geding, tot heden begroot op **36,51 euro**, meer de **betekeningskosten van huidig vonnis.**

1.2 Dit verstekvonnis werd op 11 december 2024 aan de beklaagde betekend met toepassing van artikel 38, § 1, Gerechtelijk Wetboek. De beklaagde tekende hiertegen op 24 december 2024 verzet aan, bij gerechtsdeurwaardersexploot dat hij liet betekenen aan de procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Ieper.

1.3 De rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Ieper, kamer I.15, besliste bij vonnis van 10 februari 2025 op verzet en op tegenspraak als volgt:

“OP STRAFGEBIED

Verklaart het verzet van tegen het vonnis van de correctionele rechtbank West-Vlaanderen, afdeling Ieper van 21 november 2024 ontvankelijk doch **ongedaan**.

Bijdragen en kosten

Veroordeelt tot betaling van:

- een bijdrage van **24,00 euro** aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand;
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt **61,01 euro**;

- de kosten van het geding, tot heden begroot op **48,37 euro.**"

1.4 Op 24 februari 2025 stelde de beklaagde hoger beroep in tegen dit vonnis door het afleggen van een verklaring op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Ieper. Tegelijk legde hij ook een verzoekschrift neer, zoals bedoeld in artikel 204 Wetboek van Strafvordering.

1.5 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 6 november 2025 in het Nederlands:

- de beklaagde _____, bijgestaan door meester _____, advocaat met kantoor te _____,
- het openbaar ministerie vertegenwoordigd door _____, advocaat-generaal.

2. De verklaring van hoger beroep tegen het vonnis van 10 februari 2025 is tijdig en regelmatig naar de vorm.

Het hoger beroep van de beklaagde is ontvankelijk (art. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering).

Een verzoekschrift met de beroepsgrievens zoals bedoeld in artikel 204 Wetboek van Strafvordering is in deze zaak niet aan de orde, nu het bestreden vonnis van 10 februari 2025 zich ertoe beperkt het verzet van de beklaagde tegen het vonnis van 21 november 2024 ongedaan te verklaren. Artikel 187, § 9, Wetboek van Strafvordering houdt immers in dat het hoger beroep tegen een vonnis waarbij het verzet ongedaan wordt verklaard, van rechtswege het geschil in zijn geheel ter beoordeling voorlegt aan de appelrechter, met als enige beperking de relatieve werking van het verzet. Hieruit volgt dat artikel 204 Wetboek van Strafvordering geen toepassing vindt in zoverre het hoger beroep het bij het verstekvonnis beoordeelde geschil beoogt, zodat de appellant niet moet preciseren welke zijn grieven zijn tegen dat vonnis zoals in dat artikel bepaald.

De saisine van het hof wordt in dit geval dan ook niet beperkt door het grievenformulier dat de beklaagde indiende.

3.1 Op 11 april 2023 meldde een vrouw die anoniem wilde blijven, de lokale politie van _____ dat de hond van de burens, wonende aan _____, werd verwaarloosd. De hond zou op een beperkte ruimte van 15 à 20 m² leven, zou lange tijd vastliggen aan een riem buiten en er zou amper mee gewandeld worden. De hond zou ook voortdurend huilen en er onverzorgd uitzien.

Bij controle ter plaatse stelde de politie vast dat het dier, een hond van het type Duitse herder, angstig was, maar dat het vertrouwen ervan makkelijk te winnen was. Achter het linker oor was een klit voelbaar. De hond had zich losgetrokken van een veel te korte leiband

aan zijn bevuild hok. Op 24 mei 2025 deed de politie een hercontrole: de huisvesting van het dier was in orde, water en voeding waren voorzien.

3.2 Op 10 augustus 2023 deed de politie opnieuw een rondgang in de woning aan . Er zijn twee appartementen op dat adres: een op het gelijkvloers en een op de eerste verdieping. De bewoners van het gelijkvloers waren afwezig. In de tuin, aan het eind van de gemeenschappelijke hal op het gelijkvloers, lagen geopende afvalzakken en GFT op de grond. Op de tuintafel lagen verschillende pakjes met vleeswaren. Verder zat er een hond opgesloten in een hondenkennel. De hond blafte onophoudelijk en sprong voortdurend in het rond. De hondenkennel was erg bevuild: uitwerpselen lagen op de grond, zowel in de hondenkennel als in het houten hok in de kennel. Verschillende uitwerpselen waren beschimmeld. De drink- en voederbak waren leeg.

Volgens buurvrouw woonde de eigenaar van de hond op het gelijkvloers. Ze maakte zich zorgen omdat de bewoners van het gelijkvloers op reis waren en ze niet wist wie er voor de hond zorgde. De hond werd volgens haar vaak aan zijn lot overgelaten en kreeg eten noch drinken. Het dier blafte onophoudelijk en werd nooit uitgelaten.

Ook de dochter van de bewoonster van het appartement op de eerste verdieping liet de politie weten zich zorgen te maken over het welzijn van de hond. Toen ze op 6 augustus 2023 bij haar moeder was, hoorde ze de hond onophoudelijk blaffen.

De politie achterhaalde dat de beklaagde de eigenaar was van de hond. Ze maande hem telefonisch aan om het dier dagelijks vers water en voedsel te geven, en om dagelijks het hok te reinigen. 's Anderendaags bleek het hok schoongemaakt, en had de hond proper water en korrels om te eten.

3.3 Bij verhoor op 23 augustus 2023 bevestigde de beklaagde eigenaar te zijn van de hond. Hij woonde samen met zijn ouders, broer en zus op het gelijkvloers van . Hij studeerde aan . Hij had de hond in september 2022 gekocht in via een vriend van zijn vader. De hond bleef buiten omwille van hun geloof. Hij trainde de hond als waakhond, vandaar dat hij veel blafte. De overige gezinsleden waren op reis, hijzelf was thuisgebleven om een vakantiejob te doen bij . Daardoor was hij er overdag niet. Hij gaf de hond 's morgens en 's middags eten en drinken.

Op 10 augustus 2023 had hij de hond geen eten en drinken gegeven, maar de avond voordien wel. Omdat hij het druk had met de opkuis van het huis, het schilderen van zijn kamer en zijn vakantiejob, had hij het hondenok niet uitgekuist. Het was de bedoeling om dat in de loop van de week te doen. Hij betwistte dat er uitwerpselen met schimmel in het hondenok lagen, volgens hem was dit hondenhaar. Hij gaf de hond altijd eten om 12.00 uur en om 16.00 uur. Aangezien de politie was langsgekomen om 10.45 uur, had het dier die dag zijn eerste maaltijd nog niet gekregen. Hij ging dagelijks wandelen met de hond rond 16.00 uur.

3.4 De beklaagde kreeg een minnelijke schikking aangeboden van 200 euro, maar betaalde die niet. Hierover ondervraagd, verklaarde hij op 16 april 2024 dat hij weigerde te betalen omdat hij vond dat hij niets verkeerd had gedaan.

3.5 Op 6 september 2023 vernam de politie van de burens dat de hond op onregelmatige tijdstippen voeding kreeg en “in de hitte zat”. Meerdere burens klaagden over het voortdurende geblaf. Het dier zou eten en drinken krijgen van een buurvrouw. De politie trof de hond diezelfde dag aan in een kooi in de tuin, in de schaduw. De hond had water en zag er beter uit dan gedacht. Een zestal dagen later bleek de hond bij een nieuwe controle water te hebben, maar het hok was nog altijd bevuild met uitwerpselen.

Op 2 oktober 2023 ging de politie andermaal langs en stelde vast dat de ondergrond van de kennel er erg bevuild bij lag. De ondergrond was bezaaid met uitwerpselen en urine. Het hok was bovendien niet veilig, doordat het dier zich kon kwetsen aan de ijzerdraad die het hok dicht moest houden. Het drinkwater was besmeurd en zag er groen uit. In een bakje stonden wat korrels. Er lag geen bijtvoorwerp of speeltje in de kennel. De hond had klitten achter beide oren en had verzorging nodig.

De politie besliste het dier in beslag te nemen en het over te brengen naar het dierenasiel, waaraan het door de Inspectie Dierenwelzijn werd toegewezen.

De beklaagde ging niet in op de uitnodiging tot verhoor.

4. Het hof verbetert de telastleggingen A.1 en A.2 door daarin telkens het woord “*langdurig*” weg te laten. Het gebruik van dat woord is in strijd met het gegeven dat de beklaagde wordt vervolgd voor inbreuken op de Dierenwelzijnswet op slechts twee verschillende dagen.

Deze verbetering verandert de aanhangig gemaakte feiten niet en voegt er geen feiten aan toe. Telkens het hof het hierna heeft over de telastleggingen A.1 en A.2, bedoelt het deze zoals hier verbeterd.

5. De vaststellingen van de politie op 10 augustus 2023 en 2 oktober 2023, zoals weergegeven in de processen-verbaal van het strafdossier en zoals aangehaald in het feitenrelaas in randnummer 3, laten geen twijfel bestaan over de schuld van de beklaagde aan de telastleggingen A.1 en A.2. De beklaagde had een hond van het type Duitse herder onder zijn hoede, maar zorgde niet voor een passende huisvesting, drinkwater en voeding. Ook de klitten in de vacht wijzen er op dat de beklaagde onvoldoende aandacht besteedde aan de verzorging en gezondheid van het dier.

6. Sinds 1 januari 2025 zijn de feiten van de telastleggingen A.1 en A.2 omschreven in artikel 10, § 1, Vlaamse Codex Dierenwelzijn, strafbaar gesteld door artikel 66 van diezelfde Codex. De straffen zijn dezelfde gebleven, namelijk een gevangenisstraf van acht dagen tot vijf jaar en/of een geldboete van 52 tot 100.000 euro.

7. De beklaagde pleegde de feiten van de telastleggingen A.1 en A.2 met eenzelfde misdadig opzet, zodat het hof voor ze samen slechts een straf toepast (art. 65, eerste lid, Strafwetboek).

De beklaagde is een tweeëntwintigjarige man met een blanco strafregister. Hij studeert orthopedagogie en woont nog bij zijn ouders. Hij geniet een inkomen van het   maar werkt ook af en toe als jobstudent. De inbreuken op de dierenwelzijnswetgeving die hij pleegde, wijzen op een gebrek aan aandacht voor de behoeften, noden en het welzijn van het dier dat hij onder zijn hoede had. Dieren zijn levende wezens met gevoel en specifieke behoeften. Ook zij genieten bijzondere bescherming en maken aanspraak op de nodige zorg. De beklaagde moet beseffen dat hij beter geen huisdier houdt, als hij niet de tijd heeft om het te verzorgen en niet bereid is er voldoende aandacht aan te besteden.

Artikel 7 Strafwetboek schrijft de strafdoelstellingen voor die de rechter in overweging moet nemen bij de keuze van de straf en het bepalen van de strafmaat. Deze strafdoelstellingen bestaan in het uiting geven aan de maatschappelijke afkeuring ten aanzien van de overtreding van de strafwet, de bescherming van de maatschappij, het bevorderen van het herstel van het maatschappelijk evenwicht en het herstel van de door het misdrijf veroorzaakte schade, en het bevorderen van de maatschappelijke rehabilitatie en re-integratie van de dader. De rechter moet zoeken naar een rechtvaardige proportionaliteit tussen het misdrijf en de straf.

Rekening houdend met deze strafdoelen, is de geldboete deels met uitstel die de eerste rechter oplegde in het vonnis van 21 november 2024, de voor de beklaagde meest gepaste straf. Ze houdt rekening met het onbesproken strafrechtelijk verleden van de beklaagde en met zijn jonge leeftijd. Ze is proportioneel met zijn beperkte financiële mogelijkheden. De beklaagde voldoet bovendien aan de wettelijke voorwaarden voor een straf met uitstel.

Het hof gaat dus niet in op de vraag van de beklaagde om hem de gunst van de opschorting te verlenen of hem te veroordelen tot een werkstraf. Deze maatregelen zouden hem een gevoel van straffeloosheid geven en hem er onvoldoende toe aanzetten voortaan geen dergelijke misdrijven meer te plegen. De opgelegde geldboete leidt bovendien niet tot zijn sociale declassering en belemmert evenmin zijn sociale reclassering, zelfs niet rekening houdend met zijn beperkte financiële draagkracht.

De geldboete is nog te vermeerderen met 70 deciem (x acht). De vervangende gevangenisstraf die de eerste rechter in het verstekvonnis van 21 november 2024 voorzag, spoort de beklaagde er voldoende toe aan om de geldboete te betalen.

8. De beklaagde is gehouden tot de kosten, in de beide aanleggen aan de zijde van het openbaar ministerie begroot zoals hierna bepaald. Hij is ook gehouden tot de kosten van het verzet in eerste aanleg, nu het verstek aan hem te wijten is.

Met toepassing van artikel 91 koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken verhoogt het hof de kosten in hoger beroep met 10 %.

Veroordeeld tot een correctionele hoofdstraf moet de beklaagde de bijdrage betalen van 25 euro tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (art. 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen). Deze bijdrage, die een eigen aard heeft en geen straf inhoudt, wordt vermeerderd met 70 deciem tot 200 euro, en dit ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten.

Met toepassing van artikel 91 koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken veroordeelt het hof de beklaagde tot de vaste vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure, die geïndexeerd 61,01 euro bedraagt. Omwille van de devolutieve werking van het verzet en vervolgens het hoger beroep, beperkt het hof die vergoeding tot het bedrag waartoe de eerste rechter hem in het vonnis van 21 november 2024 veroordeelde, namelijk 58,90 euro.

De beklaagde is de bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand niet verschuldigd, nu hij aantoont dat hij kosteloze juridische tweedelijsbijstand geniet (art. 4, § 3, eerste lid, wet van 19 maart 2017).

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen en van de artikelen:

- 211 Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

Beslissing van het hof:

Het hof,
rechtsprekend op tegenspraak,

verklaart het beroep ontvankelijk en beslist over de grond ervan als volgt:

op strafgebied:

verbetert de telastleggingen A.1 en A.2 zoals hoger in randnummer 4 van dit arrest beslist;

verklaart de beklaagde schuldig aan de telastleggingen A.1 en A.2 en veroordeelt hem hiervoor tot een **geldboete** van 60 euro, met deciem gebracht op **480 euro**, of een vervangende gevangenisstraf van acht dagen;

verleent de beklaagde gewoon uitstel voor de helft van de geldboete gedurende een proeftermijn van drie jaar;

veroordeelt de beklaagde tot betaling van een bedrag van 25 euro, vermeerderd met 70 deciem en zo gebracht op 200 euro als bijdrage tot de financiering van het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders;

veroordeelt de beklaagde tot betaling van een bedrag van 58,90 euro als vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure;

veroordeelt de beklaagde tot betaling van de kosten van de strafvordering, voor het openbaar ministerie begroot op 36,51 euro voor de verstekprocedure in eerste aanleg, op 104,71 euro voor de procedure in eerste aanleg na verzet (opnieuw begroot), en op 96,13 euro in beroep.

Kosten eerste aanleg (verstek): **€ 48,37**

Kosten eerste aanleg (op verzet)opnieuw begroot:

Reg. verzet:	€ 50,00
Betekening verstek:	€ 33,19
	€ 12,00
	€ 95,19
+ 10 %:	€ 9,52
Totaal:	€ 104,71

Kosten beroep:

Afschrift vonnis:	€ 15,00
Afschrift akte HB:	€ 3,00
Opstelrecht ber. bekl.:	€ 35,00
Dagv. bekl.:	€ 34,39
	€ 87,39
+ 10 % :	€ 8,74
Totaal :	€ 96,13

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit raadsheer , als waarnemend kamervoorzitter, raadsheer en plaatsvervangend magistraat en in openbare rechtszitting van **12 december 2025** uitgesproken door wnd. kamervoorzitter , in aanwezigheid van , substituut-procureur-generaal, met bijstand van griffier